

ΕΤΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. 48.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1871.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἐκάστ. φύλ. » 5

Πρὸς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς τῆς 'Εφημε-
ρίδος τῶν Παίδων.

Μικροὶ μου φίλοι,

Μὲ τὸ παρὸν φύλλον κλείομεν, χάριτι θεῖα, καὶ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς πρὸς ἀλλήλους γνωριμίας μας· ἠρ-
χίσαμεν μὲ ὀλίγους συνδρομητὰς, ἀλλὰ μὲ τὴν σταθε-
ρὰν ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου μας· ὁ δὲ Οὐρά-
νιος ἡμῶν πατὴρ ἔχει εὐλογήσει τὰς ἀσθενεῖς ἀλλ' εὐ-
λκρινεῖς προθέσεις καὶ κόπους μας καὶ οὕτως οἱ ὀλίγοι
ἐγένοντο πολλοὶ καὶ ἀξάνουσι καθ' ἑκάστην.

Οἰκογενειακὰ δυστυχήματα, ἐκ τῶν ὁποίων εἰσέτι ὁ
Κύριος δὲν ἠδδόκησε νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ, μὲ ἠνάγκασαν
καὶ κατὰ τὸ λῆγον τέτο ἔτος ν' ἀπομακρυνθῶ τῆς πα-
τρίδος, ἀλλ' οὔτε ἡ ἀπόστασις, οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε αἱ
οἰκογενειακαὶ λύπαι ἤρκεσαν νὰ ἐλαττώσωσι τὸ διὰ τὴν
μικρὰν ταύτην ἐφημερίδα ἐνδιαφέρον μῆ, ἀλλ' ὡς μέ-
λιστα συνήγαγον πανταχόθεν πᾶν ὅ,τι εὕρισκον καλὸν
πρὸς διδασκαλίαν, νοουθεσίαν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν μι-
κρῶν αὐτῆς συνδρομητῶν· ἐν μέσῳ πολλῶν ἄλλων
φροντίδων οὐδέποτε ἐλησμόνησα τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ
ἀλλοδαπῇ μικροὺς τῆς 'Εφημ. τῶν Παίδων συνδρομη-
τὰς καὶ τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνην μου·
καὶ σῆς δὲ, μικροὶ μου φίλοι, δύνασθε νὰ ὁμολογή-
σητε, ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐφημερίς αὐτὴ
εἰς οὐδὲν ὑστέρησεν.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὅχι ὀλίγον ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀ-
φιλοκερδῆ συνδρομὴν τοῦ φίλου μῆ καὶ φίλου τῆς ἐφημ.
τῶν παιδῶν κ. Δουὰρ, ὅστις εἶχε τὴν διεύθυνσιν αὐ-
τῆς κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου καὶ ὁ ὁποῖος καὶ τώρα
χάριν αὐτῆς κυρίως πολλὰ τῆς μικρᾶς 'Ασίας καὶ
Αἰγύπτου περιέρχεται μέρη.

Εὐγνωμονῶ προσέτι πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀντα-
ποκριτὰς μου διὰ τὴν ἀφιλοκερδῆ προσπάθειαν καὶ

κόπους των ὑπὲρ τοῦ μικροῦ τούτου φύλλου τῶν παι-
δων καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλουσι μὲ ἐνι-
σχῶσι πρὸς ἐξακολουθήσιν καὶ αὔξῃσιν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν φθάσῃ τοὺς τρις-
χιλίους θὰ ἐκδώσωμεν αὐτὴν δις τοῦ μηνὸς ἀντὶ μῆ-
δραχμῆς, ἐννοεῖται, τὸ ἔτος διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ δύο διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ, συμπεριλαμβα-
νομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Ὅσοι δὲ τῶν
τελευταίων διαμένουν εἰς πόλεις ἢ χωρία μακρὰν τοῦ
τόπου τῆς προσορμίσσεως τῶν ἀτμοπλοίων, θέλουσι
πληρώνει 25 λεπτὰ περισσότερον πρὸς ἀλύψιν τῶν
ἐγγχωρίων ταχυδρομικῶν τελῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχῇ ἀνταποκριταὶ καὶ συν-
δρομηταὶ μας νὰ μᾶς ἀναγγείλωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς
τὴν συγκατάθεσίν των περὶ τῆς δις τοῦ μηνὸς ἐκδό-
σεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀνωθι ὅρους, ὅπως ὀδηγηθῶμεν
διὰ τὰ περαιτέρω. Εὐελπιστοῦμεν δὲ, ὅτι διὰ τῶν
προσπαθειῶν πάντων τῶν φίλων μας θέλομεν δυνηθῇ
νὰ πληρώσωμεν τὰς πόθας τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν.

ΣΕΒΕΣΘΕ ΥΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ.

Πρῶτον, Σέβεσθε τὸν ἑαυτὸν σας. Ὁ Θεὸς εἶναι ὅστις
σᾶς ἐπλασε καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν. Σᾶς
ἐποίησε μὲ τρόπον θαυμαστόν· σᾶς ἔκαμε δι' ὑψηλὸν
καὶ ἅγιον σκοπὸν, καὶ πρέπει νὰ ἐκτιμᾶτε τὸν ἑαυτὸν
σας ὡς ἔργον τοῦ. Σᾶς προφυλάττει παραγγέλλει
τοὺς ἀγγέλους νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ σᾶς· ἐπεμψε τὸν
Υἱὸν αὐτοῦ ν' ἀποθάνῃ δι' ὑμᾶς καὶ ἐτοιμάζει διὰ πάν-
τας, ὅσοι τὸν ἀγαπῶσιν, ἔνδοξον ἐν οὐρανοῖς κατοι-
κίαν. Σέβεσθε τὸν ἑαυτὸν σας ὡς κληρονόμους χάρι-
τος καὶ δόξης. Ἡ δὲ ἰδέα ὅτι ὁ Θεὸς σᾶς ἔκαμε νὰ
ῥῆσθε νὰ πράττετε καὶ νὰ χαίρητε ὅλα ταῦτα ὡς σᾶς
κάνηται ἀξίους καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων.

Δεύτερον, Σέβεσθε τοὺς ὁμοίους σας. Εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ οὐρανίου Πατρός· ἐπλάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ «ἐξ ἑνὸς αἵματος»· με' σὰς· ἐπλάσθησαν ἐπίσης διὰ τὴν θεϊαν ἀγάπην καὶ λατρείαν ὡς ὑμεῖς· εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν εὐεργετικὴν καὶ ἀγροπικὴν Πρόνοιαν· ὑπὸ τὴν αὐτὴν τοῦ Σωτῆρος εὐεργεσίαν καὶ σωτηρίαν. Ἰσως εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν των· ἐὰν οὕτως ἔχη ἀποδίδετε εἰς αὐτοὺς τὸ σέβας τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν. Ἰσως ἔχουσιν ἔτι περισσότερα δικαιώματα ὡς εὐεργέται καὶ φίλοι, ἢ ἕνεκα τῆς ἀξίας καὶ τοῦ χαρακτήρος των, ἕνεκα τοῦ ἡθικοῦ ἐκείνου μεγαλείου τὸ ὅποιον τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ εἰργάσατο εἰς πολλὰς ἀνθρωπίνους καρδίας εἶναι ἄξιοι περισσοτέρου σεβασμοῦ.

Ὅπωςδὴποτε πάλιν λέγομεν, «Σέβεσθε τὸν ἐαυτὸν σας, σέβεσθε τοὺς ἄλλους.»

Φ Ω Σ.

Ἄν κάνεις ἡρώτα τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν «Τί εἶναι φῶς;» εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εἴπωσι κατ' ἐαυτοὺς, «ὦραία ἐρώτησις!» καὶ θὰ ἀπαντήσωσιν, «Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κάμνει τοὺς ὀφθαλμούς μας νὰ βλέπωσι· διότι εἴταν ἦναι σκότος δὲν βλέπομεν τίποτε.» Καταλαμβάνομεν λοιπὸν, μικροί μου, ὅλοι μας, τί εἶναι φῶς· καὶ ὅμως, κάνεις ἀπὸ ἡμῶς δὲν γνωρίζει τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ τὸ ὅποιον μᾶς κάμνει νὰ βλέπωμεν ἂν καὶ τὸ βλέπωμεν, ἂν καὶ τῷ

ἐδῶκαμεν ὄνομα, ἂν καὶ τὸ καλοῦμεν ΦΩΣ. Σολλογίζόμενος τοῦτο ἐνθυμοῦμαι τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ὁ γλυκὺς τοῦ Ἰσραὴλ ψαλμωδὸς, ὁ Δαβὶδ, εἶπεν· «ὅταν εἶδῃς τὸ φῶς καὶ δι' αὐτοῦ, τὰ ἄλλα τοῦ Θεοῦ ἔργα ἀνεφάνει, «Πόσον μεγάλη εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα τὰ ἔκαμες ἐν σοφίᾳ.»

Μολονότι ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἡξεύρωμεν τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ τὸ φῶς (ὡς πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον) δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ μεταχειρίζομεθα αὐτὸ εἰς πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα. Ὅταν, σὺν Θεῷ, μεγαλώσῃτε, καὶ θέλῃτε, θὰ μάθῃτε αὐτὰ διὰ πρὸς τὸ παρὸν ἐπειδὴ αἱ νύκτες τοῦ χειμῶνος εἶναι μεγάλαί καὶ αἱ ἐσπέρας πολὺναι, οἱ δὲ μικροὶ ἔχουσιν ἀνάγκην καὶ ἀπὸ ἀθῶας διασκεδάσεις ἀπεφασίσαντες νὰ ἐκδώσωμεν διὰ τῆς μικρᾶς μας ἐφημερίδος σειρὰν, διὰ φωτὸς καὶ σκιᾶς παιγνιδίων, τὰ ὅποια ὄχι μόνον αὐτοὺς θὰ τέρπωσιν, ἀλλὰ θὰ γυμνάζωσι καὶ τὴν εὐφύειαν των, διότι θὰ λάβωσιν ἀφορμὴν νὰ ἐφευρίσκωσι πολλὰ ἄλλα τὰ ὅποια ἐν τῇ σειρᾷ μας δὲν ἐμπεριέχονται.

Η ΦΑΡΜΑΚΕΡΑ ΓΛΩΣΣΑ.

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν οἱ κυνηγοὶ συνειθίζουσιν, εἴταν φονεύσωσι φαρμακερὸν τινα ὄφιν, ν' ἀποκοπῶσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς νὰ τὴν θάπτωσι βαθέως ὑπὸ τὸ ἔδαφος, διότι ἂν πατηθῇ ὑπὸ κίνενός περιπατοῦντος ἀνυποδότηου πληγῶναι αὐτὸν ἐπικινδύνως· ἐν βραχεὶ δὲ διαστήματι χρόνου φαρμακεύεται ὅλον τὸ σύστημα. Τὸ δηλητήριον τοῦτο διαρκεῖ πολὺν καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὄφεως, καὶ εἶναι τόσο δραστήριον, ὥσον καὶ εἴταν ζῇ ὁ ὄφιν. Οἱ σκληροὶ Ἰνδοὶ συνειθίζον νὰ ἐμβάπτωσι τὰς αἰχμὰς τῶν βελῶν των εἰς τὸ δηλητήριον τοῦτο εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὴν ἐλαχίστην πληγὴν προξενοῦντα νὰ ἐπιφέρωσι θάνατον.

Ὁ ὄφιν ἔχει τὸ δηλητήριον εἰς τοὺς ὀδόντας· ἀλλ' ὑπάρχει εἰς τὰς κοινωνίας ἑτερόν τι, τὸ ὅποιον περιέχει δηλητήριον, καὶ μάλιστα ἐπίσης ἐπικινδύνον, εἰς τὴν γλῶσσαν. Ἐλπίδες ὅπως ἀποφύγῃ τις τὴν πληγὴν τοῦ ὄφεως ὑπάρχουσι πολλαί· οἱ τρομερώτεροι ὄφεις φεύγουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ μόνον εἴταν πειρασθῶσι προσβάλλουσιν. Ἀλλὰ τὸ πλάσμα τὸ ὅποιον ἔχει τὸ δηλητήριον εἰς τὴν γλῶσσαν προσβάλλει χωρὶς νὰ προκληθῇ, καὶ παρακλουθεὶ τὸ θυμὸν του μετὰ καταχθονίου ἐπιμονῆς. Πλὴν πῶς ὀνομάζεται τὸ θηρίον τοῦτο ὅπως ἀποφεύγω αὐτό; Ἰσως τις με' ἐρωτήσῃ. Ὀνομάζεται *συκοφάντης*· δηλητηριάζει χειρότερον παντὸς ὄφεως. Συχνὰ τὸ φαρμάκιον αὐτοῦ δια-